

Full diocesà

26 de març del 2017

p5 –Primer aniversari del retorn del retaule del Roser a Salelles

p6 –Les representacions populars de la Passió de Crist

La missa de TVE: un servei públic

La darrera proposta política d'eliminar la missa televisada per TVE el diumenge és un nou atac gratuït a la fe cristiana. Amb l'argument del principi de neutralitat de la televisió pública, els sectors laïcistes més fonamentalistes del parlament confonen l'àmbit públic com un àmbit on s'exclou qualsevol manifestació religiosa. Volen convertir en invisible la dimensió espiritual de l'ésser humà i desterrar a l'àmbit íntim tota presència de fe en la nostra societat.

S'oblida que la televisió pública també emet espais des de 1982 per a altres confessions, com els jueus, els musulmans o els evangèlics. S'oblida que l'èxit d'audiència de la missa dominical a TVE la fa incontestablement un servei

públic: congrega cada diumenge més de 300.000 espectadors, amb un 6,6% de *share* (el percentatge de l'audiència), triplicant l'habitual de la segona cadena, que és un 2,6%. A Catalunya, la missa que s'ofereix des de Sant Cugat és el programa més vist del circuit català de TVE, seguida per uns 60.000 espectadors. Són molts els malalts, avis o impossibilitats que des de la seva llar, des de la residència o l'hospital, segueixen amb fe la missa que presideix cada diumenge Mn. Carles Cahuana, que compta amb la participació de diferents corals d'arreu del país.

Les protestes per aquesta proposta de supressió han fet triplicar els darrers diumenges l'audiència de la missa dominical televisada.

«Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, què en dius d'ell?»

Diumenge IV de Quaresma / Cicle A

Lectura del primer llibre de Samuel

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a bascar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

(16,1.6-7.10-13a)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

(Salm 22)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

(5,8-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. [Els deixebles li preguntaren: «Rabí, ¿qui va pecar, que nai-

xés cec aquest home, ell o els seus pares?» Jesús contestà: «Això no ha estat perquè vagi pecar ni ell ni els seus pares; és perquè en ell es revelin les obres de Déu. Mentre és de dia, jo he de treballar fent les obres del qui m'ha enviat. La nit s'acosta, quan ningú no pot treballar. Mentres sóc en el món sóc la llum del món.» Dit això] escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa 'enviat'. Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veïem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el sóc.» Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» (9,1-41)

«Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat»

La dominica *Laetare*

Jean Hakolimana, prev.

Jesús cura un cec amb fang. Remei natural? Recurs als poders de curació de la terra? Més aviat, una referència a l'acció creadora de Déu! La Bíblia ens diu que *Déu va modelar l'home amb pols de la terra*. Davant els seus deixebles, Jesús reproduïx l'acte creador sobre el cec. Una nova vida s'il·lumina per a aquest home que veu la llum per primera vegada. El seu pas per la piscina de Siloè es fa ressò de l'aigua del baptisme, que renta del pecat i dona llum a una nova vida. Al cec no se li obren només els ulls, sinó també el cor. D'aquí la seva confessió: «Hi crec, Senyor.» Aquí rau l'alegria que se celebra en aquesta dominica *Laetare* (Alegra't): Acollir Jesús com a Fill de l'home, aquell que ens salva, des del si de la nostra naturalesa.

Les lectures d'aquest diumenge, en el seu vessant catequètic, mostren com aquesta salvació assumeix el món i els seus elements. En la primera lectura, l'oli es converteix en instrument d'elecció, mentre que en l'evangeli el fang obre els ulls a la llum i el cor a la fe. Som invitats llavors a acompanyar el món en aquesta nova dinàmica, sabent-nos cohereus amb ell de les promeses de salvació, tal com ho remarca el papa Francesc: «Cada criatura reflecteix alguna cosa de Déu i té un missatge per ensenyar-nos, la seguretat que Crist ha assumit en si aquest món material i ara, ressuscitat, habita en l'íntim de cada ésser, envoltant-lo amb el seu afecte i penetrant-lo amb la seva llum. També el reconeixement que Déu ha creat el món inscrivint en ell un ordre i un dinamisme que l'ésser humà no té dret a ignorar» (*Laudato si'*, 221).

La imatge

Diu Jesús: «Mentre sóc al món sóc la llum del món.» La guarició del cec de naixement és un signe d'aquesta afirmació. El cec hi veu quan es renta en l'aigua de Siloè, que vol dir 'enviat'. Nosaltres hem estat il·luminats quan l'aigua del baptisme ens ha comunicat l'Esperit de Jesús que és l'enviat del Pare. Visquem, doncs, com els qui són de la llum.

La curació de l'home cec (1640). Gioacchino Assereto

Lit. hores: Setmana IV

27 dilluns

—Santa Lídia, màrtir
—Santa Teòdosia, màrtir
Isaïes 65,17-21 / Salm 29 /
Joan 4,43-54

28 dimarts

—Sant Gontrà, laic (†592)
Ezequiel 47,1-9.12 / Salm 45 /
Joan 5,1-3a.5-16

29 dimecres

—Santa Paula Gambarra, verge (†1515)
Isaïes 49,8-15 / Salm 144 /
Joan 5,17-30

30 dijous

—Sant Joan Clímac, monjo (ss.VI i VII)
Èxode 32,7-14 / Salm 105 /
Joan 5,31-47

31 divendres

—Sant Amadeu, laic (1435-1472)
—Sant Benjamí, màrtir (†424)
—Santa Balbina, verge (s.II)
Saviesa 2,1a.12-22 / Salm 33 /
Joan 7,1-2.10.25-30

1 dissabte

—Sant Venanci, bisbe (s.VIII)
—Santa Teodora, màrtir (†304)
Jeremies 11,18-20 / Salm 7 /
Joan 7,40-53

2 diumenge V de Quaresma / Cicle A

—Sant Francesc de Pàola, ermità (1416-1507)
—Santa Elba, abadessa (†870)
Ezequiel 37,12-14 / Salm 129 /
Romans 8,8-11 / Joan 11,1-45

Bicentenari del naixement del P. Josep Xifré, missioner claretia

Redacció

Els dies 17 i 18 de febrer es van inaugurar a Vic les celebracions amb motiu del naixement del P. Josep Xifré i Mus-sach, nascut el 19 de febrer de 1817.

El divendres dia 17 hi va haver dues celebracions, una més externa, cultural i oberta al públic, a la Sala de la Columna de l'Ajuntament de Vic, on es pot veure un quadre dedicat al P. Xifré com a vigatà il·lustre; l'altra, més espiritual i a nivell intern, a la cripta del temple de Sant Antoni M. Claret.

En totes dues celebracions hi van participar els superiors majors dels diferents organismes claretians d'Europa i membres

de la Família Claretiana. A la primera celebració també s'hi va fer present el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova.

Enguany es donarà a conèixer la figura d'aquest gran missioner que va ser el P. Xifré i que, com ell mateix va deixar escrit en el seu «Últim comiat», havia estimat amb tota la seva ànima la congregació i havia viscut només buscant el seu bé. Cal dir que, quan el P. Xifré va agafar la responsabilitat de superior general, l'any 1858, la congregació comptava amb 1 comunitat i 12 membres. L'any 1899, any de la seva mort, la congregació ja tenia 61 cases escampades per Europa, Àfrica i Amèrica, i 1.770 claretians professors.

27è pelegrinatge a Fàtima

L'Apostolat Mundial de Fàtima, amb delegació a Manresa, organitza el pròxim mes de maig el 27è pelegrinatge a Fàtima i Aljustrel, el poble natal dels vidents. Tindrà lloc del 18 al 23 de maig i inclou el següent itinerari: visita a l'Escorial, San Pedro de Alcántara i estada a Fàtima. A Fàtima, participació en el viacrucis, processó de les torxes, rosari, missa dominical i processó dels adéus. També es visitarà Aljustrel, així com el monestir de Batalha i el santuari de Nazaré. Per últim, es visitarà Coimbra i el Memorial de la Germana Lucía.

El preu és de 675 euros, que comprèn: còmode autocar, pensió completa i allotjament en habitacions dobles amb bany.

Informació i inscripcions als telèfons 938 725 548 i 938 729 294 (de 4 a 5 de la tarda i de 9 a 10 del vespre).

Primer aniversari del retorn del retaule del Roser a la parròquia de St. Sadurní de Salelles

Manel López Ceballos, prev.

Avui diumenge, a les 12, celebrem que el dimecres 29 fa un any del retorn del retaule del museu comarcal de Manresa a la parròquia de Salelles. Un cop tornat ha estat un èxit de visites, que, sincerament, no esperàvem que fos tan gran. Un any és poc, però com més temps passi, més valor s'hi pot donar. Amb el retorn del retaule es dóna importància als pobles petits i als seus atractius propis.

Les obres d'art sacre han d'estar al lloc per al qual foren creades; aquest èxit ho demostra. Perquè la bellesa del retaule té una transsignificació, que a través de la seva bellesa ens revela Déu. La bellesa és un camí cap a Déu. Una de les experiències espirituals més genuïnes que l'ésser humà pot viure és l'admiració enfront de la bellesa d'un retaule. La bellesa produeix sorpresa i a continuació admiració. La bellesa artística del retaule com a expressió de la bellesa de les realitats celestials. La bellesa ve de Déu i ens porta a Déu. La bellesa del retaule porta l'home a l'adoració, a la pregària, a l'amor a Déu i als germans. La bellesa de Déu apareix com la fita cristiana. Enamorar-se de la bellesa suprema és estimar. La persona humana es torna bella amb la bellesa de Déu. La bellesa del retaule és una via perquè l'home actual pugui arribar a Déu. Per la bellesa s'arriba a la transcendència i santedat de Déu, ajuda al trobament amb Crist que és la Bellesa infinita. El retaule fa visible el món invisible de l'eternitat. La missió del retaule del Roser ens ajudar a viure el misteri de Crist acompanyats per Maria. L'art del retaule és una catequesi de la història de la salvació des d'una accentuació mariana.

L'home submergit en la increença, la indiferència, el materialisme i l'hedonisme té fam de l'absolut, de la transcendència, del sentit de la vida. En la cultura tecnològica actual predomina la categoria d'allò útil i del «jo et dono perquè tu em donis». En canvi, la bellesa és gratuïtat, donació, és infondre ànima al món. En una societat del Whatsapp, del Facebook, el Twitter, Instagram, etc., la bellesa ens ensenya que també és important saber somriure i admirar-se, parlar de tu a tu, el llenguatge no verbal, estar per l'altre i saber estar amb l'altre. Aquest món en què vivim té ne-

cessitat de la bellesa per a no caure en la desesperança. La bellesa és una invitació a fruitir de la vida amb sentit i somiar el futur amb esperança. La bellesa comunica alegria; alegria de viure amb sentit i esperança. La bellesa posa alegria en el cor dels homes. Per això hi ha una nostàlgia de la bellesa en l'home d'avui.

Hem de ser constructors de bellesa. Els homes i les dones són portadors de l'art que els fa semblants a la divinitat. La bellesa salvarà el món en la mesura en què impregnem el nostre ambient de tendresa i solidaritat. Ens salvarà la bellesa de Crist de mans de Maria. Seguint aquest camí de la bellesa, mostrarem la força de la bellesa que no és altre que l'empatia, l'amor, la gratuïtat...

Estic convençut que Maria continua avui unida a nosaltres amb la seva poderosa intercessió i que ens atén a cada un amb sol·licitud maternal. Mare de Déu del Roser, pregueu per nosaltres!

L'article

L'home del carret de la compra

Jesús Renau, S.I.

Parem-nos un moment, si us plau. Callem i mirem.

¿Veus aquell home que arrossega amb una mà un carret –per cert, molt vell– d'aquells de la compra? Ara es torna a parar davant el contenidor de les escombraries. Amb una mà aguanta el carret i amb l'altre mà regira les deixalles.

Fixa't quina americana que porta. Molt tronada. Les butxaques, plenes de papers. Li han caigut tots els botons de l'americana, menys un. Fixa't també en els pantalons. Deu fer anys que no els han planxat; els té arrugats, bruts i amb una capa de color indefinit.

Fixa't en la seva cara. Mal afaitat. De jove, segurament tenia un rostre agradable, devia ser un home guapo.

I com regira! Es nota que no és el primer cop que ho fa. Deu estar-hi ben habituat. Busca que busca... toca elements, mentre mou el cap com si digués que no troba res que per a ell valgui la pena.

I tu, que en penses, d'aquesta persona?

Jo què ser! Segur que va tenir uns pares, una família. Imagino que va anar a una escola. Fins i tot potser era una bona escola. Hi ha en ell cert aire d'una dignitat perduda. Té estudis? Li agrada la música? Va estar algun cop en la vida ben situat? Es va casar? Té fills?...

Sembla que no ha trobat res. Ara marxa camí dels contenidors del carrer del costat. Es nota que camina amb un cert cansament. El més probable és que faci uns itineraris repetits dia a dia, setmana a setmana.

Qui és? Com es diu? Ha estat feliç? L'estima algú?

Ens anem acostumant en la nostra societat competitiva a veure moltes persones marginades que han anat caient de la marxa esquizofrènica de la nostra societat. I més ara en temps de crisi. Però vers on va el nostre món... vers a on, si us plau?

A ell ara la vida el porta vers el camí de les escombraries, per si hi troba quelcom per a anar tirant. Quelcom que nosaltres considerem rebuig, caducat, inútil, vell o que s'està podrint.

I tu, Senyor nostre, Senyor meu, què en penses?

La Pel·lícula

Incerta glòria

Dirigida per Agustí Villaronga

Espanya, 2017. Intèrprets: Núria Prims i Marcel Borràs.
Drama. Per a adults.

Plena Guerra Civil Espanyola, en el front d'Aragó, any 1937. Lluís, un jove oficial republicà, destinat a un lloc temporalment inactiu en un erm desert. Allí coneix la Carlana (Núria Prims), una enigmàtica vídua per la qual aviat se sent atret. La Carlana aconsegueix d'enganyar-lo per falsificar un document i convertir-se així en la mestressa de la comarca.

Una pel·lícula on el rerefons d'una guerra fa aflorar les passions humanes amb tota la seva intensitat.

La novel·la homònima de Joan Sales és una de les grans novel·les sobre la Guerra Civil. Villaronga n'ha fet una interpretació lliure, suprimint-ne escenes i trames fonamentals i canviant el paper d'alguns personatges.

Glossa

Escoltar per veure

Romà Casanova, bisbe de Vic

Per a aquesta Quaresma el sant pare Francesc ens proposa meditar amb la paràbola de l'home ric i el pobre Llàtzer (Lc 16,19-31). Aquesta paràbola, que és una crida a la conversió, conté l'afirmació d'Abraham: *Ja tenen Moisès i els Profetes, que els escoltin* (vs. 29). El pare Abraham fa aquesta afirmació quan l'home ric el convida a enviar al pobre Llàtzer, que ara és en el seu si, a casa dels seus cinc germans que són encara en vida, per tal que *no acabin ells també en aquest lloc de turment* (27). Per a trobar el camí de la vida eterna no hi ha altra cosa que l'escolta de la Paraula de Déu. És a dir, no hi ha altra camí que l'escolta de la Bona Nova de Jesucrist. Tota l'Esriptura parla de Jesús. *La salvació no es troba en ningú més, perquè sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos* (Ac 4,11), confessà Pere davant el Sanedrí.

L'escolta de la Paraula de Déu és el camí de l'autèntica conversió. Ningú no pot trobar per ell sol el camí de la vida. L'anunci alliberador brolla dels llavis del qui és enviat a proclamar la bona Nova. Qui es troba de veritat amb Jesús, en l'anunci de l'Església, troba, així mateix, la vida nova del qui és perdonat i guarit de les ferides del

pecat. El qui de veritat escolta l'Evangelí descobreix qui és el Pare, el qui el Fill ens revela; i, al mateix temps, descobreix el germà. Tota persona, tots els «llàtzers» que trobem en el nostre camí, tots aquells que sofreixen, són vistos pel qui de veritat ha escoltat la Paraula del Senyor. El camí de la descoberta del germà passa per l'escolta de la Paraula. El qui escolta la Paraula veu el germà.

La paràbola de l'home ric i el pobre Llàtzer ens crida a la conversió. Com Llàtzer, com el seu nom indica, «Déu ha ajudat», hem de posar la nostra confiança en Déu; és a dir, edificar la nostra vida sobre la seva Paraula, sobre el seu amor. Però també aquesta paràbola és una crida a més conversió missionera i evangelitzadora. Molts germans solament podran escoltar l'anunci salvador si nosaltres els el proclamem. En el nostre entorn hi ha molts «germans de l'home ric» que esperen, sense ni adonar-se'n, l'anunci de l'amor gratuït i incondicional de Déu. Aquells homes i dones que en el seu cor experimenten la soledat, el buit, la tristesa, l'aïllament, el sense-sentit de la vida són els qui han d'escoltar dels nostres llavis l'anunci de la Bona Nova. Ells tenen el dret de poder escoltar per a veure Déu i els germans.

